

VLb 868 De taafel van de armen

Wat zo stil an bluit in de lei - te van tu - nen,
un - der de hie - te zun, op de ak - ker,
hef E be - doeld veur de tao - fel van de ar - men.
Kracht oet eerd', zun - kracht is E, locht in mèn - schen,
dat wij me - kaar blie - de maakt en leven doet,
brood van ge-nao - de wor - den wien van ieu - wig le - ven.
Maor wel as niks hef, welk mèensch be-kom - mert zuk daor - um?
Wel in gro - te weel - de leeft en van niks wet,
wel zal heur naor gerech - tig - heid lon - gern lao - ten?
An - zien van d'eer - de, wel zal je ver - nei - en?
Hij die al - les zal we - zen in al - len, hef oes bedoeld um
eer - de, je an - zien te ver - nei - en.

Wat zo stil an bluit in de leite van tunen
under de hiete zun, op de akker
het E bedoeld veur de taofel van de armen.
Kracht oet eerd', zunkracht is E, locht in mènschen,
dat wij mekaar bliede maakt en leven doet,
brood van genaode worden wien van ieuwig leven.

Maor wel as niks hef,
welk mènsch bekommert zuk daorum?
Wel in grote weelde leeft en van niks wet,
wel zul heur naor gerechtigheid longern laoten?

Anzien van d'èerde, wel zal je verneien?
Hij die alles zal wezen in allen, hef oes bedoeld
um èerde, je aanzien te verneien.

oospr. tekst: H. Oosterhuis
melodie: A. Oomen
umzet deur: de Liedgroep